

Rukouksia ja apua arjessa

Mirna Nadra pakeni perheensä kanssa Syyriasta Suomeen viitisen vuotta sitten. Perhe sai kirkosta apua uuteen maahan kotiutumisessa. Nyt Nadra auttaa muita samassa tilanteessa olevia arabiankielisen seurakuntatyön ohjaajana.

TEKSTI JA KUVA | HANNA HIRVONEN

Mirna Nadra tutustui uuteen kotimaanhansa Suomeen kirkossa ja seurakuntalais-ten keskuudessa. Hän sai kutsuja jumalanpalveluk- siin, muihin kirkon tapahtumiin ja kylään ihmisten luokse.

– Sain kirkon kautta suomalaisen ystävän, josta tuli minulle kuin äiti. Hän opetti, että sa- teellakin voi olla ulkona, kunhan laittaa sadeta- kin päälle ja kumikengät jalkaan. Tällaiset asiat olivat alussa tärkeitä. Syyriassa oli tapana istua sisällä, jos satoi.

Nadra pakeni miehensä ja kolmen tyttären- sä kanssa Syyrian sotaa Suomeen vuonna 2016. Kirkon toimintaan hakeutuminen Suomessa oli luontevaa. Kristitty Nadra kävi Syyriassa, koti- kaupunki Aleppossa, paljon kirkolla. Hän teki seurakunnassa vapaaehtoistötä ja viihtyi hyvin seurakuntalaisten kanssa.

Ensimmäinen työ Suomessa oli opettaa ara- biaa kouluissa Vantaalla. Nadra oli myös vapaa- ehtoistoissa Leppävaaran kirkossa Espoossa. Siellä hän sai tietää, että Espoon seurakuntayh- tymään etsitään arabiankielisen seurakunta- työn ohjaajaa.

– Syyriassa työpaikan vaihtaminen on vai- keaa. En odottanut, että Suomessa se kävisi ongelmitta.

Arabiankielisen seurakuntatyön ohjaajan tehtävä on ollut aluksi kolmen vuoden projekti. Työ alkoi vuonna 2019 ja sen luonne on vuosien aikana hiukan muuttunut asiakkaiden tarpeiden vaihtumisen myötä. Alussa heillä oli erityisen paljon turvapaikkapäätösten odotta- miseen liittyvää huolta. Sittenkin korostuivat haasteet, jotka liittyvät arjen pyörittämiseen Suomessa.

Toisinaan Nadra lähtee mukaan pankkiin tai varaa asiakkaalle lääkäriajan.

Hän auttaa asunnon etsimisessä sekä harjoittelu- tai työpaikko- jen hakemisessa. Nadra puhuu suomea ja avustaa kielen kans- sa. Hän kuitenkin sanoo tulkkaa-

vansa enemmänkin kulttuuria, kertoo arabi- maista tuleville, miten arkiset asiat Suomessa järjestetään.

– Turvapaikkapäätöksiä odottaessa on enemmän sielunhoidollista avuntarvetta ja tar- vetta sille, että joku kuuntelee.

Arabiankielisen seurakuntatyön ohjaaja toi- mii paitsi Espoossa myös muissa pääkaupunki- seudun seurakunnissa. Korona-aikana hän teki etätyötä, kuten videoita nettiin. Sen myötä työ tuli tutuksi muuallakin Suomessa. Hiljattain Nadra kutsuttiin Lahteen. Tilaisuudessa ara- biankieliset naiset kertoivat elämäntilantees- taan seurakuntatyöntekijälle.

– Heillä oli tarve puhua ja rukoilla äidinkie- lillä.

Mieluinen työtehtävä on pitää kerhoja, joissa on lapsille omaa ohjelmaa ja äidit saavat jutel- la keskenään. Nadra on huomannut, että seu- rakunnan kerhoissa kohtaavat arabiankieliset naiset ovat kuin suuri perhe. He puhuvat vai- keuksistaan ja onnistumisistaan, ovat tärkeä tuki toisilleen. Toisinaan tehdään arabialaista ruokaa tai järjestetään nyyttarit. Naisten paris- sa työskentely on Nadralle ”sydäntyötä”.

– Jos perheen äiti osallistuu seurakunnan ta- pahtumiin, koko perhe on kiinnostunut kirkon toiminnasta.

Suomesta on tullut Nadran kotimaa ja Es- poosta kotikaupunki. Hän ei silti lakkaa ajat- telemasta Syyriaa ja Aleppoa.

– Minusta tuntuu, että Syyria on äitini ja Suo- mi isäni.

Nadra kertoo, että elämä Aleppossa oli iha- naa ennen sotaa. Hänen vanhempansa ja si- sarustensa perheet asuivat lähellä. Sukulaiset viettivät paljon aikaa toistensa kanssa. Amma- tiltaan Nadra oli koulukuraattori.

Aleppon ajankohtaisia tapahtumia hän seu- raava radiosta päivittäin. Kun sota on jatkunut kymmenen vuotta, perushyödykkeistäkin on pulaa. Jos haluaa ostaa leipää, pitää jo- nottaa pitkiä aikoja. Sähköä on tarjolla pari tuntia päivässä. Tal-

Mirna Nadra teki koti- kaupungissaan Aleppossa vapaaehtoistyötä seu- rakunnassa. Suomessa vapaaehtoistyö Leppä- vaaran kirkossa vaihtui arabiankielisen seurakun- tatyön ohjaamiseen.

vi on tulossa, joten ihmisiä mietityttää, miten he saavat pidettyä itsensä lämpiminä.

Kirkko oli ennen sotaa paikka, jossa koh- dattiin ihmisiä ja osallistuttiin juhliin ja har- rastuksiin.

– Ihmiset käyvät edelleen kirkossa, Nadra sanoo.

Hän kuitenkin luonnehtii, että sodan kes- täessä kirkko on muuttunut tahoksi, joka aut- taa ihmisiä tulemaan toimeen. Nadran pääl- limmäinen tunne synnyinmaata kohtaan on avuttomuus.

– Tunnen surua, kun en voi tehdä oikein mi- tään Syyriassa olevien sukulaisten tai muiden ihmisten hyväksi.

Ammatillinen unelma olisi saada auttaa työssään ihmisiä yhtä aikaa Syyriassa ja Suo- messa.

Kotoutumisessa tärkeää on sekä oppia uu- den maan tavat että olla yhteydessä omiin juu- riin.

– Kieli on ensimmäinen askel kotoutumiseen. Kieliharjoittelut työpaikoilla ovat tärkeitä ja ne voisivat olla pidempiäkin. Siten ihmiset saisivat

uskallusta puhua suomea. Sydäntä lähimpänä olevista asioista on silti aina tärkeää saada pu- hua omalla äidinkielellä.

Tällä hetkellä Mirna Nadra työskentelee eni- ten Irakista tulleiden kanssa, mutta moni on kotoisin esimerkiksi Syyriasta, Egyptistä tai Libanonista. Haasteet Suomessa ovat erilaisia riippuen esimerkiksi siitä, millaiset mahdol- lisuudet tulijoilla on ollut koulutautua aiem- min. Sodat ovat katkoneet koulunkäyntiä, Ira- kissa niin pahasti, että sieltä tulee myös luku- taidottomia.

Nadran kanssa samoihin aikoihin Suomeen tulleista syyrialaisista moni etsii tällä hetkel- lä työtä.

– Korkeasti koulutetuilla aikuisilla on suuria vaikeuksia työllistyä. He opiskelevat suomea, mutta eivät kielen takia voi kilpailla työpakoi- ta. Osa yrittää vielä saada oman alan työtä. Osa on päättänyt hakea muuta työtä, vaikka palve- lualoilta.

Mirna Nadran työ on tunteikasta, välillä su- rullistakin, sillä monen asiakkaan elämänti-

lanne on raskas. Hän tuntee miehiä, jotka ovat tulleet Suomeen yksin ja haluavat vaimonsa ja lapsensa luokseen perheenyhdistämisen kautta.

– He saattavat joutua odottamaan viisikin vuotta ilman minkäänlaista varmuutta tule- vaisuudesta.

Nadra sanoo ajattelevansa perheitä va- paa-ajallaankin. Jos joku laittaa viestiä ja tarvitsee apua, hän ei voi olla vastaamatta. Muita auttaessaan hän onneksi auttaa myös itseään.

– Olen oppinut ihmisiltä paljon. Elämä on työn ansiosta positiivisempaa ja aktiivisempaa. Arki ei rutinoitu.

Hänelle halutaan jakaa myös iloisia asioita, eikä yhteyttä oteta vain silloin, kun on huolia. – Kun kerran tulin kävelyttä meren rannalta, minulle oli tullut kymmenen puhelua. Soitin takaisin ja kuulin, että perhe oli saanut oleske- luvuotien odotuksen jälkeen.

Ilon hetket ovat myös niitä, kun joku val- mistuu ammattiin. Eräs 57-vuotias nainen oli Syyriassa ranskan opettaja ja opiskeli Suomeen

paettuaan kiinteistöhuoltoalalle. Nadra kan- nasti häntä opinnoissa.

Valmistujaisen viero kuuluu arabialaiseen kulttuuriin.

– Ja kun vietetään juhlaa arabialaisittain, ih- misistä tuntuu kuin he kävisivät omassa maas- saan.

Yksi ihanimmista työmuistoista on vuoden 2020 joululta. Nadra kiersi pappi **Ramez An- saran** kanssa noin 50 perheen ovelta viemässä kortin, kahvipaketin ja kukan Espoon seura- kuntayhtymän arabiankieliseltä tiimiltä. Joi- denkin perheiden luona laulettiin perheen kanssa.

Arabiankielisen seurakuntatyön ohjaajan työ muuttuu vakituiseksi tammikuussa. Nadra haki paikkaa ja hänet valittiin tehtävään. Hän iloitsee siitä, että saa tehdä arabiankielistä seu- rakuntatyötä Espoossa jatkossakin.

– Tämä työ on todella tärkeää arabiankieli- sille seurakuntalaisille. Kirkko on heille kuin ikkuna, josta aurinko paistaa sisään. Tai kirk- ko on heille kuin ilmaa, joka tulee heidän syn- nyinmaastaan. ✦